

אוצרות

גליון שפועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

שיא החיזוקים

מתוך מכלול המאמרים המשובחים המופיעים בגיליונותינו, הולכים ונחשפים יותר ויותר שורשי 'תורת ההתחזקות' שהביא רבינו הקדוש לעולם.

מתברר למשל, שאם היה רואה האדם השפל ביותר, את השינוי העצום שהוא גורם בשמיים במעשה-טוב זעיר אחד – הוא היה כבר מוכרח מעתה ואילך לבחור אך ורק בעשיית טוב.

מתברר גם, כי בכל רגע מתחלף האדם – לאדם שונה לגמרי-לגמרי מבחינת מעמדו בשמיים, ושום דבר רע שעשה אי-פעם אינו יכול למנוע אותו בכל רגע נתון מלעשות את המעשים הנאצלים ביותר.

וכה אמר פעם רבי נתן: "שמעתי מרבינו דברים כאלה, שאם הייתי מעביר אותם הלאה, הייתה מתבטלת הבחירה" –

הרי שישיאה של תורת ההתחזקות של רבינו נסתרה מעימנו, שלא ליטול מאיתנו את חופש הבחירה, אבל הדים מאותה תורה עלומה, נגלים גם נגלים לכל מי שזוכה להטות אוזן.

העורך

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	מורה"ן	ליקוטי	ליקוטי	ליקוטי	הדף היומי
שבת	כט	לח.	רמט	שעט-שפ	ה"א	כ"ב מהו"ו
א	ל	לח:	רנ	שפא-שפב	ב	קעו
ב	א	לט.	רנא	שפג-שפד	ג	ב
ג	ב	לט:	רנב	שפה-שפו	ד	ג
ד	ג	מו.	רנג	שפז-שפח	ה	ה
ה	ד	מו:	רנד	שפט-שצ	ו	ו
ו	ה	מא.	רנה	שצא-שצב	ז	ז

יום של הפצה

ל בשבת

לעיי"נ הר"ר אלתר נפתלי בן ציון
בן הרד"ח ר' שמואל הלוי הורביץ זצ"ל

אוצרות
ברסלב
02-9950000
Tel. 1-718-8552121

ת.ד. 50617 בית שמש
טל' במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066
ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il
הפצה למנויים ובתי כנסיות: 057-3100646
הנצחה, תרומות ופרסום: 057-3100693

הו, כמה ברכה מביאה עין – טובה!

חכמינו הקדושים כמזיקים שחייבים לשמור עליהם, הוא "הזיק ראייה" – על האדם הוטל להרחיק כל אפשרות להסתכל בחצר חברו, בין היתר משום שהסתכלות בצרות-עין מזיקה בפועל.

את שורש הדברים מבאר רבי נתן כך: הגורם לכל הנוזקים נובע מכך שדעתו של המזיק נפגמה. כאשר דעתו של אדם מחוברת אל האמונה, והוא מכיר בשלמות בהשגחת ה' על עולמו, אזי לא יתכן נזק. אפילו הבהמות השייכות לאדם המאמין בשלמות, מתעלות ואינן משיחיות רכוש שלא שייך להן.

לעומת זאת, אדם פגום בדעתו שאינו מאמין בשלמות, אזי שולטים בו ובממונו כוחות הרע שגורמים לנזקים.

כך גם הסתכלותו של אדם על רכושו של הזולת מתוך קינאה או צרות-עין, נובעת מכך שהאמונה נפגמה אצלו; הוא לא מחובר בפנימיות לבו אל האמת שבה סידר הקב"ה לכל אחד ואחד מאתנו את המגיע לו.

האמת הזאת מחייבת להאמין, שכל אחד קיבל בדיוק את הממון ואת הרכוש שיועדו לו, לטובתו השלימה.

כאשר אדם מתחבר אל השקר השולט בעולם, המכחיש את ההשגחה הפרטית הזאת – צצה בליבו הקינאה והחמדה לרכוש הזולת, כך שהקינאה וההסתכלות בצרות עין נובעות מפגם באמונה.

זהו אפוא אותו כוח הרס הכרוך בהסתכלות שכזו. חוסר האמונה מסתיר את השגחת ה' בעולמו ונותן כוח לכל המזיקים לשלוט בעולם. הסתכלות רעה שכזו מזהוה גורם ישיר לנזקים שבאים בעקבותיה.

לעומת זאת, הסתכלות בעין טובה נובעת מן ההכרה, שכל אחד קיבל את חלקו השייך לו – טובנה הגורמת לאדם לשמוח במה שקיבל חברו ומביאה בכנפיה ברכה מופלאה, כמו שנאמר: "טוב עין הו"ר" (משלי כב, ט).

הבה נזכור, רגשות שליליים של קינאה מאותתים שהאמונה טעונה שיפור דחוף. הבה גם נזכור את האחריות הכבדה המוטלת עלינו, שלא להזיק חליה בעיניים שלנו. נשתדל בכל לב להשפיע אך טוב וברכה. בסופו של דבר, גם אנחנו נוכה על ידי זה לשפע ברכה עד בלי די.

(עפ"י ליקוטי הלכות נויקין ב)

מזה שנים רבות הם גרים זה לצד זה תוך יחסי שכנות טובים ואף עוזרים זה לזה בעת הצורך. הם רואים את עצמם כאחים לכל דבר, חווים במשותף ימי שמחה או צער חליה, ומתחלקים ברגשותיהם בכל עת מצוא.

עד לאותו יום, שבו עלה על דעת אחד מהם להרחיק את דירתו...

כמובן שהוא לא עשה זאת בלי רשות; הוא קיבל הסכמה מחוייכת ואדיבה לכאורה; הוא אפילו שמע ממנו איחולים לבניים: 'אדרבה, מכל הלב, ושיהיה לכם בהצלחה'.

אך בעומק הלב נסדקה הידידות הארוכה, תולעת של קינאה החלה לכרסם בלבו של השכן, וככל שקרבו הימים לבנייה וההכנות נכנסו להילוך מעשי, הוא חש שהמציאות הזאת אוכלת בקרבו.

משהחלו נדבכי האבנים להתרומם, החלה גם גובהת בלבו חומה חוצצת בינו לבין שכנו; הוא הביט בעיניים חמדניות על החדר המפואר שהלה בנוה. הקנאה הולידה שנאה, והוא לא היה יכול יותר לסבול את שכנו.

בליבו עלומחשבות הרסניות. כן, הוא ייחל...השכן לא ייהנה מהבניה הזאת! מפעם לפעם היה 'תופס את עצמו' – 'איך זה שרק אתמול כל כך אהבתי אותו, ופתאום מפעפע בלבי ארס של שינאה שכזו?! ואז היה מנסה לכסות את צרות עינו בטענות צדקניות שכאילו אינו סובל את 'הבזבוז המשווע' ואת 'הבנייה הראוותנית' הזאת, אך לאמתו של דבר הייתה זאת קינאה בלבד.

בעצמו לא האמין עד כמה הקינאה בוערת בו, כאשר לאחר כמה ימים נודע לו שהוצא צו הריסה נגד ההרחבה הזאת, הוא חש הקלה גדולה בליבו...

הוא לא העלה על דעתו שהוא הוא האחראי הישיר לנזק הזה; הוא לא הלשין חליה, אבל הוא זה שהזיק, בשמיים נרשמה ההריסה ליזמתו!

בפרשתנו אנו לומדים על חיובי השמירה השונים המוטלים על האדם שחפצי קניינו לא ייקו לזולת. כל חריגה מחיובים אלו מטילה את האחריות לנזקים על המזיק.

בין הנוזקים שלא נמנו בפירוש בתורה ונקבעו על ידי

אחרי אי-הסדר מתחיל הסדר...

חג הפסח יכול להוות התחלה מצוינת, אבל המשקעים השליליים שגרמו כישלונות השנה שחלפה, מונעים לפעמים את היכולת להתחיל בעבודת ה' מחדש.

בשביל זה יש פורים.

בפורים מתעורר בשמים חסד עצום, למעלה מכל הכללים ומכל ההגבלות.

עוד בימי מרדכי היו בני ישראל ראויים לפי מעשיהם לעונש קָלָיָה חס ושלום, אלא שתפלתו של מרדכי עוררה חסד עליון שהוא למעלה מכל הקטרוגים ומכל החשבונות – וכך ניצלו (לא בכדי 'מרדכי' בנימטריה רב חסד' = 274).

חסד זה מתעורר בכל שנה ושנה מחדש, ומאפשר לכל מי שרוצה בכך, להשתחרר מכללי ההרגלים הרעים וההשקפות המוטעות.

אי הסדר של פורים בא כאילו להדגיש, שאנו מוחקים את כל המוסכמות הישנות, ומהיום מתחילים הכול מחדש. כי רק אחרי שמבטלים את התפיסות הישנות, אפשר לבנות תובנות חדשות, עמוקות יותר, אמיתיות יותר, כך שהשנה הבאה, מפורים זה עד פורים הבא, תהיה פנימית יותר ואיכותית יותר. כך שכשמגיע פסח מיד אחרי אי הסדרים הזה, אפשר להתחיל מחדש את הסדר...

שבועות רבים לפניו, קמושך באפיית המצות בכל הדקדוקים, וכלה בליל הסדר שכל פרט בו מחושב. כל זאת כיאה לחג שהוא ראש וראשון לחודשי השנה.

נראה כאילו שהסמיכות של שני המועדים הללו, היא מקרית בהחלט, אך עיון במקורות סותר הנחה זו. בגמרא מבואר שבשנה מעוברת, שבה יש שני חודשי אדר, חל פורים באדר השני דווקא, וזאת כדי להסמוך את גאולת פורים לגאולת פסח.

חודש ניסן הוא החודש הראשון, וחג הפסח הוא הראשון לשלושת הרגלים, כמבואר בגמרא (ראש השנה ד' ע"א). יציאת מצרים הייתה ראשיתו של עם ישראל, וגם הבריאה מתחילה בחודש זה להניב את יכול השנה החדשה.

יציאת מצרים וגילוי האמונה העצומים שהיו בה, משמשים כתשתית למערכת עבודת ה' שלנו, לכן מצוות כה רבות הן זכר ליציאת מצרים, משבת ועד תפילין, זאת מלבד המצווה להזכיר את יציאת מצרים פעמיים בכל יום, בוקר וערב.

כל זה נפלא, אבל... לפעמים נופלים למערכת אחרת, של חוסר אמונה ושקיעה בהבלי העולם, עד שהכרזת האמונה של יציאת מצרים נופלת על אוזניים ערלות.

"פורים הוא בודאי הילוך ודרך לפסח..."

"ועל-כן צירוף של פורים מרומז בפסח, בפסוק (שמות כ"ג): 'שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם'. מ'מצרים ו'לא יראו פני ריקם – ראשי-תיבות 'פורים'..."

"כי בתחילה היו כל ההתחלות מפסח, ועל-כן כל המצוות הם זכר ליציאת מצרים (ולא סיים, ומתוך דבריו הבנתי, שעכשיו ההתחלה מפורים)".

(ליקו"מ ח"ב ע"ד, וליקו"ה ברכת הריח ד, כה)

פורים הוא יוצא דופן בלוח השנה. באורח החיים היהודי שבו יש חשיבות רבה לסדר, בולט הפורים כיום של 'הפוך הוא' אחד גדול. היבט זה מעוגן אף בהלכה: "מחייב איניש לבסומי בפוריא" (מגילה ז' ע"ב). כמו כן, "אין מוקדקים במעות פורים, אלא כל מי שפושט ידו ליטול – נותנים לו" (ש"ע א"ח תרצ"ד, א); ואף לגבי מגילת אסתר בכבודה ובעצמה קובעת ההלכה, שאם קראו במגילה שיש בה טעויות – יצאו ידי חובה, ובלבד שרובה כשר. גם דיני הניקיון מכירים במיוחדותו של הפורים, כך שהמויק מחמת השמחה, פטור בנסיבות מסוימות מלשלם.

חג הפסח לעומתו, כל כולו סדר. החל בניקיון שמתחיל

בעקבות הדורות בחסידות

דורות

ר' יוחנן גלנט

ונשלח לתשע שנות עבודת פרך בסיכור, כש'חטאו' הוא, שהשפיע על יהודי לשמור שבת. ר' יוחנן נטל את בן גיסו תחת חסותו, גידלו כבן ודאג לחינוכו, למרות הסיכון הרב הכרוך בכך.

בנס ניצל ר' יוחנן מצפורני הדוב הרוסי ועלה לארץ ישראל. היה זה בשנת תשכ"ג. בבואו הביא עמו את הרוח האומנית, את הפשטות ואת השמחה הנלבבת, וכן את ניגוני הקודש שאותם לימד את החסידים בארץ.

עד יומו האחרון דבק בעצות רבינו הקדוש במימות ללא שיור. בכ"ו שבט תשל"ט הלך לעולמו ונטמן בהר הזיתים.

מדמעות, אות וסימן הוא כי ר' יוחנן השתמח עליו זה עתה – – –

החסיד רבי שמואל הורביץ מפליג בשבח: "רבי יוחנן בן רבי ברוך מברדיטשוב – מי יוכל לשער עבודתו! כל יום הולך לציון רבינו הקדוש על זמן קבוע ויורד בעיניים נפוחות מבכייה מעומק הלב. ונדמה לי שעבודה ובכייה על ציון רבינו הקדוש כמוהו, לא ראיתי עוד כזה משום אדם... והבושה והתשובה בעת האכילה ושאר ענייני חול, והאכילה בשבת-קודש והיריבון כל העולמים' וזמירות שבת וברכת המזון – אי אפשר לספר... ובכל רבע שעה הוא מכה באצבע צרידה להזכיר עצמו איפה הוא בעולם, ופניו מאדומות; וגם כן תפילה בכונה ושיעורים קבועים; וגם עניו".

בעל חסד גדול היה ר' יוחנן. כשאורח הזדמן לביתו, היה מגיש לפניו את האוכל הטוב ביותר, ואילו מהנותר השביע נפשו. בעת הרעב הקשה ששיר באוקראינה, התגורר במוסקבה שבה היה המצב הכלכלי פחות חמור, אך גם שם לא שכח את חבריו באומן, והיה שולח להם חבילות מזון.

ויהי בימי הקומוניזם, השלטון שם לו מטרה לעקור כל זכר ליהדות, עורך מצוד אחר שומרי הגלגת היהודית, אולם חסידי ברסלב באומן כבשאר הערים, ממשייכים לדבוק בעז ובגבורה במצוות התורה, על אף שידועים הם כי בנפשם הדבר.

ביום בהיר נאסר גיסו של ר' יוחנן, החסיד ר' נפתלי דובינסקי,

היה בנו של החסיד הנלהב רבי ברוך מברדיטשוב שעמד בראש החבורה הקדושה של חסידי ברסלב בעירו, שהצטיינה במיוחד באותנטיות שלה.

כשהיה עדיין ילד קטן, השתוקק לנסוע עם אביו לאומן, אולם מפאת גילו הרך חשש רבי ברוך לקחת אותו עמו.

מה עשה הילד? התחכם וארז את בגדי השבת שלו במזוודתו של אביו והקדימו ובא אל תחנת הרכבת.

כשבא רבי ברוך אל התחנה, גילה את בנו כשתחננים בעיניו: "אנא, קחני עמך!" ניסה אביו להניאו מהנסיעה: "הרי אין לך את בגדי השבת שלך!" – "הם כבר במזוודה", השיב הילד. כראות אביו את כיסופיו, לקחו עמו אומנה.

מידה זו של עקשנות ומסירות-נפש ליוותה אותו גם בתקופות מאוחרות יותר, כשהיה מבוקש על ידי הקומוניסטים וכל יציאה שלו לרחוב העמידה אותו בסיכון ממש.

לקראת ימי ראש השנה החליט לנסוע לאומן ויהי מה. הישב ומצא פיתרון מקורי: עטף את פניו בתחבושות, וכך, כשרק עינו מגולות הגיע אל תחנת הרכבת. כשראו הנוסעים את מראהו מעורר הרחמים, פינו לו מקום ישיבה, בחושבם שמדובר בפצוע קשה... וכך זכה להימנות גם באותה שנה על הקיבוץ באומן.

חסיד מיוחד במינו היה ר' יוחנן, בעל בכי עצום ומרבה בהתבודדות. חבריו באומן ידעו כי כשציון רבינו רטוב

בעבודת ה',

חיפוש הדרך, הוא עצמו הדרך.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"ב יב)

ולא ראיתי צדיק נעזב...

שמה ייפול אל זרועות העצבות והדאגה? לרגע פוסק הוא מהשתפכות נפשו ומתכנס בהרהוריו, אך במשנהו מתנער הוא וקורא אל יצרו: "ומה בכך שלעוזר אין כסף עבור הוצאות שבת; לעוזר עוד יהיו צרכי שבת!"

אומנם אין הפרוטה מצויה בכיסו, אך ה' יתברך גדול ורב להושיע גם בלעדי הממון!

וכך כשהוא מחוזה באמונה ובביטחון המשיך בהתבודדותו.

באותם רגעים ממש הלך סמוך לבית המדרש האופה, שעשה את דרכו מבית המאפה שלו לעבר ביתו, כשלתע קלטו אוזניו קול תפילה ערבה היוצאת ממעמקי הלב, בוקעת מחלונות בית המדרש. הוא עצר על עומדו והאזין. ניכר היה שאין זו תפילה רגילה, אלא כזו שמקורה בנשמה לוחטת לאביה שבשמיים. למרות עייפותו, היה רתוק למקומו מבלי יכולת להמשיך הלאה.

פתאום שומע הוא את המתפלל המופלא אומר: "וכי מה בכך אם לעוזר אין כסף להוצאות שבת? לעוזר יהיו צרכי שבת" - - -

האופה היה נרגש, וכי מה סבור אתה, שבמקרה הגיעו דברים אלה לאוזןך?! "הרהר לעצמו. סב על עקבותיו ומיהר חיש אל המאפיה, ולאחר שמיילא שק שלם בחלות ריחניות שזה עתה יצאו מהתנור, עשה דרכו אל עליית בית-המדרש, שם עמד עדיין רבי עוזר בתפילה.

"הא לך זאת לשבת?! הגיש לו ממעשה ידיו, יצא את בית-המדרש, מהרהר בהתפעלות על התפילה הנשגבה שבקעה מלבו של בעל הביטחון והגיע לאוזניו ברגע הנכון.

אל מקום התבודדותו מחוץ לתחומה של עיר - במעמקי היער העבות, שם על גדות הנהר הזורם בשלוה, באוויר הנוף והטהור מרדיפת העולם הזה, מצאה נפשו הצמאה רוויה, והוא שקע כולו בלימוד התורה, תפילה וזעקה, ואף שירה והודאה ליוצרו.

חדור הוא במידת הביטחון ללא סייג, ופעם אחר פעם מתקיימים בו דברי נעים זמירות ישראל: "ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם".

חצות ליל שישי. רבי עוזר קם משנתו ושם פעמיו אל עליית בית המדרש, שם עורך הוא תיקון חצות בהתעוררות הלב.

כשכילה את אמירתו, החל שופך שיחו לפני בוראו. נכספה וגם כלתה נפשו לחצרות ה', אין מעייניו נתונים אלא לצרכי נשמתו, ועליהם נסובה התבודדותו.

אלא שלפתע מנסה יצרו לבלבלו ולהפריעו מדביקותו, מחשבות דאגה החלו מכרסמות בקרבו: עוד מעט תפרוש שבת-קודש אברותיה, וצרכי שבת מה יהא עליהם?

מידת ביטחוננו של ר' עוזר עומדת עתה במבחן: האם יתחזק אף הפעם הזאת באמונה איתנה, או

בבית המאפה עמד האופה ורדה הלוחט טריות וריחניות מן התנור בזו אחר זו. השעה כבר קרובה לחצות, אולם הוא עדיין לא יכול להרשות לעצמו ללכת לביתו ולתת מנוחה לעצמותיו היגעות; ליל שישי הוא הלילה, מחר יצבאו יהודי העיר בהמוניהם על פתחה של מאפייתו כדי לקנות חלות לשבת, ועד שאינו סמוך ובטוח כי השלים את המכסה הקבועה, אינו מעלה על קצה דעתו מחשבות על שינה.

רק בשעת לילה מאוחרת, בין חצות לעלות השחר, כילה מלאכתו, פשט את סינרו, כפפותיו, מתח אבריו. אחר נעל את המאפיה והחל לצעוד לעבר ביתו.

עובד ה' נלהב בכל נימיו נשמתו היה ר' עוזר, מתלמיד רבי נתן היה. מיום עומדו על דעתו התמסר כליל לעבודת בוראו וקיים כפשוטו את דברי חז"ל: "כך היא דרכה של תורה: פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה ועל הארץ תישן וחיי צער תחיה ובתורה אתה עמל"; וכוון שכך, התקיימה בו ההבטחה: "אם אתה עושה כן - אשריך וטוב לך"; רבי עוזר היה מאושר באמת ובתמים גם בעולם הזה, ודאגה ועצב היו ממנו והלאה.

רגילות היו רגליו להוליכו מדי תחילתו של שבוע,

השבוע לפני...

השבוע לפני 74 שנה

■ כח בשבט, שנת תרצ"ו - שחרור ניסי מהכלא הסובייטי

ר' לוי יצחק בנדר ור' אליהו חיים רוזין, ממונים היו על החוקת התורה באומן, כאשר עול פרנסת היושבים בבית ה' יום ולילה, מוטל על שכמם.

בליל ט"ו בחשון שנת תרצ"ו נאסרו ע"י המשטרה החשאית, והובלו למעצר בעיר אומן ב'עוון' הפצת יהדות והחזקת פרוזטים... וכך מתאר זאת ר' אליהו חיים: "לקחו אותי ואת הרב לוי יצחק בנדר... וקראו לפנינו את כתב האשמה, בעד מה אנהנו נאשמים: 'קאנטרווילוציא' (= אנטי מהפכנים), לוחמים נגד המלכות, וזה ידוע, שזה לא תפיסה (= מאסר) בעד גניבה; זה נקרא פאליטיש נגד הממשלה (= מתנגדים פוליטיים). הם אמרו לי שיש להם ידיעה ברורה שאני הייתי המשתדל כל הזמן להכניס בבני אדם וראת שמים, ודברתי כל פעם בפני הרבה אנשים, בפרט לאנשי שלומנו, שיתחזקו בהם במסירות נפש... ולפי החוק אני חייב משלוש שנים תפיסה, עד משפט מוות רח"ל".

באחד הימים נקרא אחד היושבים בבית המדרש, הצדיק ר' מתתיהו ברוסקי על ידי שלטונות הכלא, העמידוהו אל מול ר' לוי יצחק, ובלשונם הערמומית פנו אליו: "הידעת שר' לוי יצחק היה גונב את הכסף שהיה מגיע עבורך מחו"ל?..."

ר' מתתיהו שלרגע לא שם לב למלכודת, הצטעק: "לא! לא! את הכול היה נתן לי, לא העלים ממני קופיאה אחת". ר' לוי יצחק שהבין מיד שהדברים הללו מפלילים אותו, לחש לר' מתתיהו מתוך ריתחה: "מה עשית לי?! ענה לו ר' מתתיהו בשלווה: "אין אנו יודעים מאומה, יתכן שזו הדרך שלך לארץ ישראל" - - -

אור ליום חמישי, כ"ח בשבט, לאחר שהתבררה 'אשמתם' של השניים נקבע כי הכלא המקומי באומן אינו בר סמכא לשפוט על עבירות שדינם מוות, והעבירו אותם לקייב.

בדרך הציעה אשת ר' לוי יצחק לבעלה לטעום דבר-מה, סירב בתוקף: "האם לאוכל אנו זקוקים עתה? זקוקים אנו לדבר אחד: שנגיע לקבר ישראל" - - -

ליל שישי, כ"ח באדר, חצות לילה, עודם מנצלים את רגעי חיים האחרונים כטרם ימסרו את נפשם על קידוש השם, נקראו להתייצב לפני הסוהר הראשי, ולאחר כמה שאלות הודיע להם בהפתעה גמורה כי הם משוחררים.

כעבור שנים התברר, כי אותו סוהר היה יהודי פרק-עול, חתנו של אחד מחסידי ברסלב, שאף כי סר מדרך היהדות הוקה עליו בקשת המזן לסייע בידי חסידי ברסלב שיפלו אי פעם לידי.

עתה כאשר הבחין בתקיעתם של ר' לוי יצחק ור' אליהו חיים, וראה כי רשום עליהם "ברסלבסקאיה-סקציה" (= בקוצת ברסלב) הבין כי לעת כואת כיוון חמיו, וללא אומר ודברים מילא אחר בקשתו.

לחידודא

חידה מס' 41

על מי מתלמידיו אמר רבינו "ירימו אותו על נס לקראת משיח"?

הפתרון לחידה מספר 40

באיזו שנה סיים רבי נתן להעתיק מפי רבינו את חלקו הראשון של ספר המידות? - שנת תקס"ו (ימי מוהר"ת י')

זכה בהגרלה לחידה מס' 39

יצחק שטרן, רמת שלמה, ירושלים.

בזכות קניה בסך 50 ₪, בחנות ספרים 'ברסלב' רחוב מאה שערים 110 ירושלים

שאלה:

מהי תפילה בכוח שרבינו דיבר אודותיה?

תשובת הרב אפרים נחמן אנשינ:

ראשית כל, אין מקרא יוצא מידי פשוטו: תפילה בכוח פירושה, להתפלל בכל הכוחות, כלשון מוהרנ"ת בתפילתו (ליקוטי תפילות ח"א מה): **"ואזכה להכניס כל הכוחות שיש בנו, בעצמות וגידים ובשר, וכל שאר הכוחות שבגופי ונפשי – כולם אוכה ברחמיך להכניסם בתוך דיבורי התפילה, שאזכה להוציא כל דיבור ודיבור של התפילה הקדושה בכח גדול באמת לאמתו, עד שאזכה להרגיש הדיבור בכל עצמותי ואבריי."**

על כך באו דבריו של רבינו ש"הזהיר מאד כמה פעמים להתפלל בכח גדול – להכניס כל כוחו בדיבורי התפילה; וכמבואר מזה בספריו הקדושים בכמה מקומות, ואמר כמה פעמים, שהאדם צריך להכריח עצמו מאד לתפילה. לא כמו שאומרים קצת שאין להכריח עצמו לתפילה, רק אדרבא, צריכין להכריח עצמו מאד מאד, בכל הכוחות, לתפילה" (שיחות הר"ן סו).

הדרך להגיע לתפילה כזאת פשוטה. בסך הכל צריך **"להתחיל דיבורי התפילה בפשיטות גמור: 'אדון עולם אשר מלך וכו', ויטה אזנו מה שהוא אומר, ויצמצם את מחשבתו מאד שלא תתפור מחשבתו לחוץ, רק שתהיה כל מחשבתו בתוך דיבורי התפילה, ויתפלל כך כסדר, בפשיטות גמור, אפילו בלי התעוררות וחיות והתלהבות, וילך כך בתפילתו כמה וכמה מילות או כמה דפין, עד שבתוך כך יעזרו ה' ברחמי, להתעוררות" (שם עה).**

זה כל מה שרבינו מבקש מאתנו! לקחת את הסידור, לא לתת למחשבה להתפור לצדדים ולהתרכז במילים. או אז יבואו ההתלהבות והמתיקות מאליהן.

המתיקות הנפלאה שיש בתפילה, השלהבת שהלהיבה את ליבותיהם של עובדי ה' המופלגים בתפילתם, נמצאות בתוך המילים הפשוטות. צריכים רק לפתוח להן פתח. פשוט לחשוב מה שמוציאים מהפה.

כוחות הנפש הטבעיים בכל יהודי נמשכים מטבעם אל דיבורים קדושים. צריך רק לתת להם את האפשרות והם יתבייתו מאליהם במילות התפילה. **"כי כל הכוחות מצפין ומסתכלין תמיד על זה, שיומשכו ויוכנסו בתוך דיבורים קדושים. על כן, כשמתפלל בכוונה, נמשכין ונכנסין כל הכוחות שלו ממילא לתוך התפילה וזוכה להתפלל בכח גדול – אף על פי שאינו מכריח עצמו לזה, כי הכוחות נמשכין ממילא לתוך דיבורי התפילה כשמתפלל בכוונה" (שם סו).**

אך לא תמיד ההתלהבות באה מאליה; **"לפעמים אין להאדם שום התלהבות בהתפילה, וצריכין לעשות לעצמו התלהבות וחמימות ולב בוער להתפילה... ועל ידי זה יבוא אחר כך באמת להתלהבות וחמימות הלב בהתפילה, ויזכה שיבער לבו להשם יתברך ויתפלל בהתלהבות גדול" (שם עד).**

חכמינו ז"ל אומרים (שבת קט ע"ב): **"כל העונה 'אמן יהא שמיה רבא מברך' בכל כוחו קורעין לו גזר דינו". לפי רש"י: 'בכל כחו' פירושו: 'בכל כוונתו; ולפי התוספות הפירוש הוא: 'בקול רם'. על פי דברי רבינו אלה ש"שצריכין לעשות לעצמו התלהבות וחמימות" – שני הפירושים נכונים, שכן המתפלל בקול רם, גורם לעצמו להתלהב באמת ולהתפלל בכוונה.**

ואת זה כל אחד יכול!

"רק שבתו יתן ורפא ירפא" (שמות כא, ט)

אחת הסגולות לרפואה הלא-כל-כך נודעות, היא מצוות עונג שבת.

שכן כל המחלות באות בגלל העוונות, כמו שאמרו חכמינו ז"ל: **"אין יסורין בלא עוון" (שבת נה ע"א), ואילו על ידי עונג שבת מגיעים לתשובה מאהבה, כמו שנרמז בפסוק "אהבה בתענוגים" (שיר השירים ז, ז).**

תשובה מאהבה מתקנת את החטאים לגמרי, כמובא בגמרא (יומא פו ע"א). לכן אמר הכתוב: **"ושבת עד ה' אלוךך".** וישבת היא אותיות שבת, כי על ידי עונג שבת זוכים לתשובה. כאשר כל העוונות נמחקים, מתרפאים מכל החולאים.

זה שכתוב: **"רק שבתו יתן ורפא ירפא".** שבתו – מלשון שבת, ורפא ירפא – שתי רפואות: רפואת הנפש ורפואת הגוף.

(ליקוטי מוהר"ן ח"א נח)

"כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע" (שם כד, ז)

"בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע, באו ששים ריבוא של מלאכי השרת לכל אחד ואחד משראק קשרו לו שני כתרים; אחד כנגד נעשה ואחד כנגד נשמע" (שבת פח ע"א).

בעבודת ה' שני חלקים: עבודת שאדם יודע ויכול לקיים אותם לפי מדרגתו הרוחנית, ועבודת שעדיין נבצר ממנו להגיע אליהן, אם מפני שאינו יודע איך, אם מפני שאינו יכול.

תפקידנו אפוא כפול: דברים שאנו יכולים לקיים – בוודאי שעלינו לקיים; ואילו דברים שאיננו מסוגלים לקיים – עלינו לשאוף ולהתפלל על כך, עד שנוכה לקיים גם אותם.

אלה הם שני הדברים שקיבלו ישראל על עצמם: **"נעשה" את אשר ביכולתנו לעשות; ונשמע – נשתוקק אל אשר אין ביכולתנו עדיין לעשות. השמיעה תלויה בלב (תקונו זוהר נח), וכמו שכתוב: "ונתת לעבדיך לב שומע" (מלכים א, ג), לכן נשמע מורה על השתוקקות הלב.**

(ליקוטי מוהר"ן ח"א כב)

בעת צרה, בשעת מצוקה.
גם בעת שמחה ובכל זמן

מוקד הישועות
1-800-255-522
24 שעות ביממה

להעברת בקשות לתפילה ולהזדקקת נר
בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה והצלחה. לרווח ופריסה.
לרפואה ולמקסה לילד. לנתת ושמחת חיים

דורצדיקים
לחם את הנשמה
מגוון מסלולי חורף מרתקים
בדרך צדיקים
ההרשמה בעיצומה
ירושלים: רח' בית ישראל 38 בני ברק: רח' רבי עקיבא 62
02-5410100 (ארצי)

המפיצים

הר"ר נחמן הימן הי"ד תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתחי'	הר"ר אברהם גרוסמן הי"ד תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת התאומים הבן והבת שיחיי	הר"ר שמואל רונפלד הי"ד תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתחי'	הר"ר קלמן צבי בורשטיין הי"ד תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתחי'	משפחת הורביץ הי"ד תרם והפיץ 1000 גליונות לע"פ הר"ר אלתר נפתלי בן ציון בן הרה"ח ר' שמואל הלוי הורביץ זצ"ל	הר"ר משה אנשינ הי"ד תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת נישואי הבן נתן נ"י ומחנתו הר"ר שמואל אטינגר הי"ד תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת נישואי הבת שתחי' זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו להם לראות רוב נחת דקדושה	הרה"ח רבי שמואל משה קרמר שליט"א - נשיא המוסדות והר"ר בנימין זאב קנפולמכר הי"ד והר"ר דוד צבי קרמר הי"ד והר"ר בנימין קוגלמן הי"ד והר"ר יהודה לייב פראנק הי"ד והר"ר יוסף גרינוולד הי"ד והר"ר יצחק גרינוולד הי"ד והר"ר אברהם זאב שפירא הי"ד והר"ר שמעון אטינגר הי"ד - חברי הנהלת המוסדות והר"ר מרדכי דזינשקי הי"ד
זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לראות רוב נחת דקדושה	זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לראות רוב נחת דקדושה	זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לראות רוב נחת דקדושה	זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לראות רוב נחת דקדושה	זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לראות רוב נחת דקדושה	זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו להם לראות רוב נחת דקדושה	זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו להם לראות רוב נחת דקדושה
הר"ר נחמן הימן הי"ד תרם והפיץ 500 גליונות לע"פ התקנון משה בנימין זל ב"ר יבלחסי"א שמעון אשר דודיק תנצב"ה.	הר"ר נ.ש. מאיר אנשינ הי"ד תרם והפיץ 500 גליונות לע"פ אביו הר"ר שמחה שמעון ב"ר שמואל מאיר אנשינ ז"ל נכ"כ ה' אדר תשס"ה תנצב"ה.	הר"ר פנחס קנפולמכר הי"ד תרם והפיץ 500 גליונות להצלחה בכל מעשי ידיו זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו להם להתברך בכל מילי דמיטב	הר"ר משה גלבר הי"ד והר"ר זאב גלבר הי"ד תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבנות שיחיי זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו להם לראות רוב נחת דקדושה	הר"ר יהודה ליב הכהן גוטשטיין הי"ד והר"ר יהודה הרשקוביץ הי"ד תרם והפיץ 1000 גליונות לכבוד שמחת נישואי בת יד"ם הר"ר שמואל אטינגר הי"ד	הר"ר יהודה ליב הכהן גוטשטיין הי"ד והר"ר יהודה הרשקוביץ הי"ד תרם והפיץ 1000 גליונות לכבוד שמחת נישואי בת יד"ם הר"ר שמואל אטינגר הי"ד	זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו להם להתברך בכל מילי דמיטב